

سیاست اقتصادی ریاضت کشانه آلمان

دولت، کم کردن هزینه‌های عمومی دولت و صرفه‌جویی در برداخت مستمری‌های دولتی و سایر مزایای رفاهی دولتی ارزش‌های بنیادین سویاً دمکراسی آلمان و عدالت اجتماعی را به خطر اندازد. «اتحادیه‌های کارگری نیز گله و شکایت خود را از شرودر آغاز کردند. یکی از متحдан اتحادیه‌های کارگری بخشن خدمات

محلي راین شمالی، وستفالی که پر جمعیت‌ترین ایالت آلمان است ائتلاف حاکم شکست سختی خورد و دمکرات مسیحی‌ها برای اولین بار پس از جنگ دوم جهانی به اکثریت آراء دست یافتند. برای آقای شرودر که هم حزب‌اش در ماه مه آینده در انتخابات همان ایالت به رفاقت می‌بردازد، این شکست‌ها ضربه سختی است.

«جوشکا فیشر» وزیر امور خارجه آلمان از حزب سبزها که می‌کوشید اصلاحات مالیاتی و بودجه پرمخالف آلمان را در پارلمان به تصویب برساند می‌گوید: «چاره‌ای جز قبول شکست نیست». البته احزاب ائتلافی آلمان هم جام زهر شکست را لا جرمه سرکشیده‌اند.

در چند هفته گذشته احزاب حاکم از هیچ انتخاباتی پیروز نیامدند. اگر روند شکست‌های انتخاباتی ادامه یابد معلوم نیست که صدر اعظم «گرهارد شرودر» از کجا شهامت بیابد تا آنچه که در مبارزات انتخاباتی آن را «بزرگترین مجموعه اصلاحات اقتصادی آلمان پس از جنگ دوم جهانی» می‌نامید به اجرا در آورد.

فهرست شکست‌های سویاً دمکرات‌ها هر روز بلند بالاتر می‌شود. اوایل ماه گذشته حزب حاکم در سارلند در منتهی‌الیه غرب آلمان باخت، و اکثریت خود را در ایالت برندن برگ در شرق برلین نیز از دست داد. در ۱۲ سپتامبر حزب حاکم از حکومت محلی ثرینگیا بیرون رانده شد و کمونیست‌های سابق در آلمان شرقی حزب حاکم را به مقام سوم در انتخابات تنزل دادند. بیکار ماندن بسیاری از تحصیلکرده‌گان و کارگران ماهر در آلمان شرقی سابق شکست حزب حاکم را از قبیل تضمین کرده بود، زیرا کمونیست‌های سابق توانسته بودند رأی دهنده‌گان را مقاعده کنند که با فروپاشی دیوار برلین ممکن است آزادی بیان به دست آمده باشد، اما باید به فکر نان بود که خربزه آب است. در همان روز ۱۲ سپتامبر در انتخابات

گروهی از آلمانی‌ها ناهمجواری‌های اقتصاد کشورشان را معلول سیاست‌های اقتصادی اتحادیه اروپا، و به ویژه «یورو» می‌دانند، اما عده‌ای هم معتقدند حضور آلمان در این اتحادیه، در درازمدت به سود آلمان است. هر دو گروه مذاوماً تظاهراتی را در شهرهای آلمان برپا می‌کنند که عکس بالا نشان دهنده یکی از آنها است.

عمومی در ۱۹ اکتبر (۲۷ مهر) بر ضد برنامه‌های تشییت دستمزدها، تظاهرات گسترده‌ای علیه دولت حاکم به راه انداشت.

بسیاری از وفاداران به حزب حاکم سویاً

شاید دشوارترین دردرس برای آقای شرودر از دست دادن حامیان سنتی اوست که از اصلاحات اقتصادی آزرده‌اند. چپ‌ها می‌ترسند که دولت شرودر با تمرکز بر راهکار کاهش بدھی کلان

دموکرات از نحوه تنظیم استادی که آقای شرودر و تونی بلر نخست وزیر بریتانیا در ماه ژوئن به امضاء رسانند آزرده‌اند، زیرا در آن استاد رهبران دو کشور از «پوشش استحقاقی رفاهی سخن» نگفتند و به جای تضمین رفاه از مسئولیت فردی برای تأمین حقوق صحبت کردند.» تونی بلر و پیرو آلمانی او، یعنی شرودر، بر کاهش هزینه عمومی دولت و نقش کارآفرینان و مقاومتی که بیشتر در خور احزاب راست‌گرا و محافظه‌کار است تا احزاب کارگری و سوسیال دموکرات سخن به میان آورند. به عبارت دیگر سوسیال دموکرات‌های سنتی آلمان در شرودر و تونی بلر لیبرالیسم نوبای نوع تاجری را می‌بینند تا راه سوم خوش خیم یا میانه‌رویهای جدید که بین بازار آزاد و سوسیالیسم تاب می‌خورند، برنامه‌های پس انداز آقای شرودر در همین راستای نولیبرالیسم اقتصادی تدوین شده است.

داروی تلغی صرفه‌جوئی

آلمانی‌ها اطلاعات ضد و نقیضی از مقام‌های دولتی و منتظران شایعه پراکن می‌شنوند. به آنها گفته می‌شود که بودجه فدرال سال آینده تا ۳۰ میلیارد مارک آلمان (برابر ۱۶ میلیارد دلار) کاهش می‌یابد، علاوه بر این حدود ۶ درصد از کل مخارج دولت کاهش خواهد یافت و تا چهار سال آینده کلاً ۱۵ میلیارد دلار مارک آلمان از بودجه کاسته می‌شود. منتظران شایعه پراکن می‌گویند که مستمری‌ها و حقوق بیکاری به کل قطع خواهد شد و بسیاری از راههای فرار از مالیات مسدود می‌شود و مالیات‌های جدیدی بر بنزین و برق بسته خواهد شد.

همه این تمهیدات برای آن است که افزایش گیج کننده بدھی ملی که از زمان فرو ریختن دیوار برلین سه برابر شده است و اکنون ۶۴ درصد رشد ناخالص ملی را در بر می‌گیرد، کاهش دهد. این

جزاهم‌های اقتصادی آقای شرودر بر هبنا ذلولبرالیسم در اقتصاد تدوین شده. و این امر آلمازی‌ها را ناخشنود کرده است

در واقع برنامه پس انداز و سیاست ریاضت کشانه دولت آن طور که به نظر می‌رسد بنیادی نیست. حدود نیمی از پس اندازهای اعلام شده دولت توهمنی بیش نیستند. این رقم سی میلیارد مارکی که زیاد تکرار می‌شود نشان دهنده شکاف

بین پیشنهادهای فعلی دولت و بودجه‌ای است که برای سال آینده در نظر گرفته شده بود. در ارتباط با همین بودجه، امسال مخارج سال آینده دولت فقط ۷ میلیارد دلار کاهش خواهد یافت. یعنی حدود یک و نیم درصد مستمری‌ها هم قطع خواهد شد و تورم هم همچنان افزایش خواهد یافت.

مزایای رفاهی و حقوق بیکاری افزایش نخواهد یافت و شغل‌های اداری که در دوران حکومت دموکرات مسیحی‌ها افزایش یافته بود در ۴ سال آینده کاهش خواهد یافت، اما این کاهش فقط یک و نیم درصد در سال خواهد بود. در مورد مالیات‌های زیست محیطی که خیلی بی‌رحمانه توصیف شده بود باید گفت که قیمت بنزین در طول ۴ سال آینده بیش از سه و نیم درصد افزایش نخواهد یافت. در حالی که سبزهای در آغاز ائتلاف با سوسیال دموکرات‌ها خواهان سه برابر شدن قیمت بنزین بودند.

چگونه آقای ایشل ادعای خود را توجیه می‌کند که یک چهارم بول مالیات دهنده‌ها در خدمت قرض ملی است؟ سال گذشته هزینه‌های قرض دولت به ۸۳ میلیارد مارک رسید که یک دهم درآمد مالیانی کل دولت بود و تازه، این مبلغ شامل ششصد و هشتاد و یک میلیارد مارکی که دولت جداگانه برای بهداشت عمومی و نظام بیمه و تأمین اجتماعی هزینه کرده بود نیز نمی‌شد. با این وجود، اکثر آلمانی‌ها موافقند که مخارج عمومی دولت که هم اکنون ۴۸ درصد ثروت ملی است ۴۲ درصد رشد ناخالص ملی را در بر می‌گیرد که مقدار هنگفتی است. آنها درک می‌کنند که باید کاری انجام شود و اگر وضع به همین روال ادامه باید دولت نمی‌تواند چیزی سخاوتمندانه به بازشستگان و موسفیدان آلمانی مستمری بپردازد. در آلمان مستمری برابر ۷۱ درصد آخرین حقیقت است که مقدار قابل

می‌گویند. دولت آلمان می‌گوید که اقتصاد کشور در سال آینده بیش از دو و نیم درصد رشد خواهد داشت. هرچند ممکن است که نرخ بیکاری افزایش یابد، اما بازارگانان به اقتصاد کشور اطمینان پیشتری پیدا کرده‌اند.

یکی از بهترین کارت‌های برندۀ شرودر آن است که فعلاً دلیلی برای حکومت او وجود ندارد. طبق نظرسنجی‌ها، به رغم کاهش محبوبیت او، وی همچنان تنها مردی است که حریف رهبران دمکرات مسیحی است، با این همه آقای شرودر باید هموطنان خود را قانع کند که مرد عمل و وفا به عهده است و اگر بار دیگر بلغزد به پیش‌بینی روزنامه با نفوذ فرانکفورت «الگه مابنه زایتونگ» ناگزیر سقوط خواهد کرد.

ایشل، هم داروی تلغی صرفه‌جویی و اصلاحات را جرעה جرعه به حلق مردم می‌ریزد.

حدود ۴۳ درصد آلمانی‌ها، طبق آخرین نظرسنجی با وزیر اقتصاد همراهند. با این که در درون حزب سوسیال دمکرات اختلاف نظر مشاهده می‌شود، اما اکثریت سوسیال دمکرات‌ها با صدر اعظم شرودر موافقند. حتی ممکن است دمکرات‌مسيحی‌ها تا حدی حاضر به همکاری با سوسیال دمکرات‌ها شوند، چراکه سوسیال دمکرات‌ها دست کم تاکنون در مجموع هم سنگ دمکرات‌مسيحی‌ها هستند، با این تفاوت که حزب حاکم هم به شمار می‌روند. بنابراین احتمال جانه زدن و به توافق رسیدن بین آنها بعید نیست.

بعضی از طرفداران پروپریا قرص شرودر از افزایش میزان صادرات و سفارش تولیدات سخن

مالحظه‌ای محسوب می‌شود. اما همین مستمری بگیران وقتی صحبت از صرفه‌جویی در دولت به میان می‌آید معتبر می‌شوند.

طبق معیارهای تاچریزم این پیشنهادهای دولت برای صرفه‌جویی در آلمان خیلی فروتنانه تنظیم شده است، اما برای آلمانی‌های جمع‌گرا این برنامه‌ها داروی تلخی است که سوسیال دمکرات‌ها می‌خواهند به خوردهشان بدهنند. دمکرات‌مسيحی‌ها هم برای آلمانی‌ها راه حلی ارائه نکرده‌اند و لذا بسیاری از مردم نمی‌دانند به کدام حزب و سیاستمدار می‌توانند اعتماد کنند.

اما برای آقای شرودر موقعیت این همه ظلمانی نیست. بسیاری از بازارگانان حامی برنامه‌های او هستند. وزیر اقتصاد او - آقای هانس

فروش فوق العاده کامپیوتر

با تخفیف ۲۰٪
به مدت محدود
با خود خرید

تفصیل اقساط
۵ ساعت اشتراک اینترنت
به صورت رایگان

۳۰۰۷۲۸۸ - ۰۳۱۷۲۸۳

لینی الالد های
Pentium
Pentium II
Pentium III
K6II, K6III

لایه‌های خودمان را باز کنید